

Sygn. akt V CZ 11/11

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa C. K. i K. K.

przeciwko Gminie O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 kwietnia 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu

Okręgowego w O.

z dnia 17 listopada 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację powodów, zmienił orzeczenie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego znosząc je wzajemnie między stronami oraz odstąpił od obciążenia powodów kosztami postępowania odwoławczego na podstawie art. 102 k.p.c.

Uzasadniając zastosowanie powyższego przepisu, Sąd powołał się przede wszystkim na charakter roszczenia i okoliczności sprawy. Strona pozwana korzystała bezumownie z nieruchomości powodów i nie zgodziła się, także w procesie, na świadczenie właścicielom ekwiwalentnej rekompensaty, a roszczenie było co do zasady usprawiedliwione. Wniesienie powództwa było więc „wymuszone” stanowiskiem pozwanej Gminy, przy czym rozmiar wynagrodzenia był ocenny.

W zażaleniu strona pozwana zakwestionowała orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego, powołując się na naruszenie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zastosowanie art. 102 k.p.c. aktualizuje się „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”, jednakże przesłanki tego przepisu nie są ustawowo zdefiniowane i ocenia je sąd orzekający w okolicznościach konkretnej sprawy. W istocie więc sąd ma tu dużą swobodę decyzyjną, podlegającej ograniczonej kontroli instancyjnej. Szczególnie wówczas, gdy kontroli takiej dokonuje Sąd Najwyższy, działający przede wszystkim w interesie publicznym i korygujący zaskarżone orzeczenie – w wypadku naruszenia interesu jednostkowego – tylko przy oczywistym naruszeniu prawa (por. art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy uzasadnił swoje stanowisko w nawiązaniu do treści art. 102 k.p.c. W takiej sytuacji nie wystąpiły uzasadnione podstawy do kwestionowania zaskarżonego orzeczenia. Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).